

РЕШЕНИЕ

№ 1247

гр. София, 26.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова
ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова
Елеонора Попова

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **12278** по описа за **2020** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], р-н М., [жк], [жилищен адрес] представлявано от Е. Т. М., чрез адв. И. Я., срещу решение от 09.09.2020г., постановено по НАХД № 5112 по описа за 2020г. на Софийския районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 109 състав, с което е изменено наказателно постановление (НП) № 2322-006590/19.03.2020г., издадено от Директор на Дирекция "Инспекция по труда - С." към Главна дирекция "Инспекция по труда", с което на касатора на основание чл. 416, ал. 5, вр.414, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ) е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 3000 лв. за нарушение на чл. 63, чл. 2 от КТ, като имуществената санкция е намалена на 1500 лв.

С касационната жалба се навеждат доводи за неправилност обжалвания съдебен акт, като постановен при нарушаване на материалния закон и в противоречие със събраните по делото доказателства, както и необоснованост. Твърди се, че съставът на СРС не бил изследвал обективно събраните доказателства по делото, нито е взел предвид наведените от жалбоподателя доводи. Моли съда да постанови решение, с което да отмени решението на СРС.

В съдебно заседание касаторът редовно призован, не се явява и не се представлява. По делото на 27.01.2021г. е постъпило писмено становище от пълномощника на [фирма], адв.Я., с което същата заявява, че поддържа подадената жалба на основанията изложени в нея. Представя списък с разноски и моли за присъждането им. Прави възражение за прекомерност на разноските на ответната страна. Моли съда да отмени решението на СРС, както и процесното НП.

Ответникът - Дирекция "Инспекция по труда", редосвно призован, се представлява от юрк. Славей С., която оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Счита решението СРС за правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийскаградска прокуратура, прокурор Д., дава заключение за неоснователност и недоказаност на жалбата. Моли решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Административен съд София - град, X касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна и не са налице наведените касационни основания.

Софийски районен съд, въз основа на приложените писмени доказателства и събраните в съдебното следствие гласни такива е установил от фактическа страна следното: Извършена е проверка на трудовото законодателство на 31.01.2020г. около 14:00 часа в обект бар енд динър „Карамбола”, намиращ се в [населено място], ул. Тинтява, при която контролните органи на Д „ИТ” С. са заварили С. С. П. да полага труд като сервитьор, като взема поръчки от клиенти, сервира и отсервира храна и напитки. В саморъчно попълнена декларация в 14:22 часа същата е посочила, че работи в [фирма] от два дни с работно място бар и динър „Карамбола” на длъжност сервитьор. Посочила е работно време за деня от 12:00 часа до 16:00 часа, почивни дни „два на два” и дневно трудово възнаграждение в размер на 30 лв. В т. 9 от декларацията „Получих копие от завереното уведомление и екземпляр от сключен писмен трудов договор” е отбелязала „не”. В хода на проверката по документи, продължила до 12.02.2020г. в Д „ИТ” С., са представени трудов договор №17/31.01.2020г., сключен между [фирма], като работодател и С., в качеството на работник/служител и справка от ТД на НАП за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 6 от КТ с изх. №22388203050020/31.10.2020г., 19:37 часа, според която уведомлението по чл. 62, ал. 5 от КТ е изпратено до ТД на НАП на 31.01.2020г. в 19:37 часа, а именно след извършената проверка на място в проверения обект. Предвид изложеното е прието, че [фирма], в качеството му на работодател, е допуснал до работа С. С. П. в обект на контрол на 31.01.2020г. в 14:22 часа преди да ѝ предостави екземпляр от двустранно подписан трудов договор и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 5 от КТ, заверено от ТД на НАП, за което на [фирма] е съставен акт за установяване на административно нарушение №22-006590/12.02.2020г.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства. В обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя изцяло. СРС е изпълнил служебното си задължение в съответствие с разпоредбите на НПК да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Последният е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

Настоящият касационен състав споделя всички изложени мотиви от първоинстанционния съд, поради което и на основание чл. 221, ал. 1, изр.2 от АПК, същите не следва да се преповтарят.

Изводите на първоинстанционния съд за доказаност на нарушението и за липса на процесуални нарушения в хода на административно наказателното производство също се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция. Актът за установяване на административно нарушение, с който се поставя началото на административнонаказателното производство /чл. 36 ЗАНН/ съдържа посочените реквизити по чл. 42 ЗАНН, а издаденото наказателно постановление е в съответствие с изискванията на чл. 57, ал. 1 от ЗАНН. Налице е описание на нарушението, по начин, който не препятства възможността на субекта да разбере точните параметри на административното обвинение и да организира адекватно защита си.

В случая е безспорно доказано, че касаторът е нарушил разпоредбата на чл. 63, ал. 2 от КТ. Съгласно чл. 63, ал. 2 от КТ работодателят няма право да допуска до работа работника или служителя, преди да му предостави документите по, ал. 1 -екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите, а съгласно чл. 63, ал. 1, предл. първо от КТ работодателят е длъжен да предостави на работника или служителя преди постъпването му на работа екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3, заверено от ТД на НАП. За да е налице нарушение на чл. 63, ал. 2, във вр.ал. 1 от КТ, е необходимо страните да са подписали трудов договор, но екземпляр от него или от уведомлението да не е предоставен от работодателя на работника. По делото безспорно е установено, че е налице трудов договор между [фирма] и С. С. П.- налице е декларация, собственоръчно подписана от лицето, както и представен трудов договор, сключен след проверката. Оценени в съвкупност, тези данни сочат недвусмислено, че лицето е започнало да престира труд именно на дата 31.01.2020г. Така работодателят- [фирма] в нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ.

В тази връзка, с оглед всичко изложено по-горе, от правна страна следва да се посочи, че разпоредбата на чл. 63, ал. 2 от КТ внася в правната сфера на работодателите задължението да не допускат до работа работник или служител, преди да му предоставят кумулативно изискуемите се документи, посочени в, ал. 1 на същия текст, а именно: 1. Екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни и 2.

Копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено от съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите, относно сключения с работника трудов договор, т. е. тези два документа следва да бъдат едновременно и налични, и връчени, преди допускане на работника или служителя до работа, като връчването им може и да не стане едновременно, но при всички случаи то трябва да стане преди допускането на работника или служителя до работа. От анализа на тази норма следва, че за да бъде обусловено извършване на нарушението на чл. 63, ал. 2 от КТ, е достатъчно, преди допускането му до работа, на работника или служителя да не е бил предоставен който и да е от двата документа, като в случая, това е осъществено от касатора - на посочения работник С. С. П. не е връчен както екземпляр от сключен трудов договор, така и копие от завереното уведомление за сключения с него трудов договор и съответно, това е констатирано от контролните органи на Дирекция "Инспекция по труда" –С.. При това положение е налице нарушение на нормата на чл. 63, ал. 2 от КТ и съответно е осъществен фактическият състав на санкционната норма на чл. 414, ал. 3 от КТ, съгласно която, работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или, ал. 3 и чл. 63, ал. 1 или, ал. 2, се наказва с имуществена санкция или глоба, в размер от 1500 до 15000 лева. Настоящият състав споделя доводите на първоинстанционния съд по отношение намаляване на размера на санкцията.

С оглед гореизложеното настоящия съдебен състав намира, че не са налице посочените в жалбата касационни основания, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и във връзка с изменението чл. 63, ал. 3-5 от ЗАНН /ДВ, бр. 94 от 29.11.2019 г. /, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 80 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл. 144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо и второ АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд - София град, X касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 09.09.2020 г., постановено по НАХД № 5112 по описа за 2020г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 109 състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], р-н М., [жк], [жилищен адрес] представлявано от Е. Т. М., да заплати на Дирекция "Инспекция по труда" София юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ: